

AI Možno niektorí z vás sledovali minulý víkend voľby v susednom Česku. Politici sa predhánali v sľuboch, aby získali moc. Dúfajme, že nechceli tú moc pre seba, ale preto, aby danou mocou mohli naplňovať to, čo sa skrýva v slove minister – teda ten, kto slúži verejnému blahu.

KE Aj dnešné evanjelium pojednáva o moci v tomto služobnom zmysle. Ježiš jasne vyučuje svojich dvanástich: „Kto sa bude chcieť stať medzi vami veľkým, bude vaším služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých.“

DI Dnešný úryvok evanjelia priamo súvisí s treťou predpoveďou Ježišovho umučenia. Očakávali by sme, že Ježišova predpoveď sa apoštolov hlboko dotkne, že sa zamyslia nad jeho poslanstvom a aspoň na chvíľu odložia svoje bežné svetské starosti. Ale ako to už v živote býva, človek, ktorý si niečo naplánoval, ide za tým, aj keď to nie je v čase, ktorý je na to vhodný. Zrejme aj Zebedejovi synovia už nejaký čas plánovali ísť za Ježišom v tejto veci, a tak využili prvú príležitosť. Zároveň dali jasne najavo, že im v prvom rade nejde o to, aby prijali to, čo im chce Ježiš povedať, ale aby sa držali svojho plánu a svojej predstavy. Žiadosť Zebedejových synov tiež vyjadruje bolestné nepochopenie Mesiášovej cesty do Jeruzalema. Z ich žiadosti vyplýva, že kým Ježiš smeruje do Jeruzalema, aby dokončil svoje pozemské poslanie prostredníctvom utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania, predpokladajú, že sa v Jeruzaleme ujme moci a obnoví slávu Dávidovho kráľovstva. Zatiaľ čo Ježišovi išlo o slávu jeho Otca, im išlo o pozemskú slávu, na ktorej sa chceli podieľať. Títo dvaja učeníci chceli svojím krokom predbehnúť ostatných učeníkov. Do tejto situácie, keď sa zdá, že to medzi dvanástimi učeníkmi vrie, vstupuje sám Ježiš a znovu vysvetľuje, ako to má medzi jeho nasledovníkmi vyzeráť. Pozorný poslucháč si všimne, že Ježiš vo veršoch 43 a 44 použil slovné spojenie „medzi vami“ celkom trikrát. Jednoznačne a bez okolností hovorí: "Medzi vami to tak nebude." Toto jeho jednoznačné vyhlásenie je hodnotením predchádzajúcej situácie, ktorá sa odohráva medzi tými, ktorí sa považujú za vládcov, správcov a veľmožov. V Ježišovom podaní pre jeho nasledovníkov vládnúť znamená slúžiť. A čím vyššie postavenie chce človek dosiahnuť, tým viac pokory a ochoty slúžiť musí mať.

PAR Dnešné evanjelium hovorí o ideáli, ktorý Elias Vella nazýva vzorom biblického vodcovstva. V knihe *Oblečte si srdce pastiera* opisuje rozdiel medzi prirodzeným a biblickým vodcovstvom takto: - *Prírodný vodca je človek, ktorý investuje všetko s cieľom pritiahnúť*

*k sebe ľudí. Na druhej strane biblický vodca je ten, ktorý sa nesnaží priviesť ľudí k sebe, ale k Ježišovi. Ak biblický vodca nemá neprestajný kontakt a dôvernosť s Najvyšším pastierom, ako Ježiša nazval Peter vo svojom prvom liste, potom sa celá jeho pastoračná činnosť stáva kladným sebaopotvrdením. Následne kňazi, ako i laickí vodcovia riskujú, že pracujú iba na kladnom sebaopotvrdení. Kladné sebaopotvrdenie je pud v každej ľudskej bytosti. Samo osebe nie je zlé, pretože bez neho by všetok prirodzený entuziazmus a energia vyprchali. Preto je dôležité, aby sme v nás pud kladného sebaopotvrdenia nezasadli. Na druhej strane, ak sa kladné sebaopotvrdenie stáva absolútnou prioritou, ktorá pokrýva všetko, čo robíme, vstupujeme do psychickej nerovnováhy. U zasvätenej osoby je potreba kladného sebaopotvrdenia silnejšia ako u osoby žijúcej v manželstve. Kladné sebaopotvrdenie nás núti pozerať sa viac na seba ako na Krista. Skrytá motivácia - pritiahnúť viac ľudí k sebe ako k Ježišovi - sa týmto spôsobom stáva pre človeka skutočným bôžikom. Nezabudnime, že Ježiš povedal, že je len jeden Otec, len jeden Boh. Povedal nám to preto, aby sme pozornosť nezameriavali na seba. Skutočný biblický vodca nedovoľuje ľuďom upierať oči na seba, ale na Boha. -*

MY Pred nedávnym ma ktosi požiadal, aby som hlavne mladým veriacim „vyčistil žalúdok“, aby sa pripájali večer po omši k modlitbe ruženca. Oponoval som, že takto sa správať ako kňaz nemôžem. V podobnom duchu povzbudzuje kňazov opäť Elias Vella: - *Sme poslaní ako biblický vodcovia iba prinášať radostnú zvesť, ale v žiadnom prípade nesmieme ľudí nútiť, aby šli k Ježišovi. Ak ľudia túto radostnú zvesť nebudú prijímať ani ju počúvať, jediné, čo môžeme urobiť, je prihovárať sa za nich. Možno modlitbe príhovoru nedávame veľkú dôležitosť. Väčší dôraz kladieme na aktivity a iné veci, ktoré sú síce dobré, ale ako náhrada modlitby príhovoru nestačia. Za tých, ktorí sú v letargii a nepočúvajú radostnú zvesť evanjelia, sa preto musíme prihovárať. Mnoho ráz je to jediné, čo môžeme urobiť. Je to smutné, ale vieme, že je to tak: pre naše ovce veľa pracujeme, ale nemodlíme sa za ne. Pri čítaní Pavlových listov človek okamžite zistí, koľko ráz sa Pavol modlil za cirkvi a za komunity. Jednou z hlavných charakteristík biblického vodcu je, že modlitbou vkladá svoje ovce do Otcových rúk a prihovára sa za ne. -*

ADE Možno ste si všimli, že keď sa tento mesiac modlím posvätný ruženec, tak každý desiatok obetujem za jeden kontinent. Je to moja kvapka do mora príhovoru za evanjelizáciu. K tomu povzbudzujem aj každého z vás. Využime moc, ktorú nám Boh dal pre službu Božieho kráľovstva. Amen.